

[J. O. Krag.]

er den forrige regerings skyld. Nej, det er ikke den forrige regerings skyld. Den forrige regering sørgede for, at et embedsmands-udvalg gjorde den betænkning færdig, som regeringen har haft som grundlag for sine handlinger. Der kan ikke bebrejdes den forrige regering noget. Var det mon ikke på tide, at man afskrev det ynkelige argument? Jeg synes, det var det.

Jo, man burde løse byrdefordelingsproblemet; men det, der mest af alt karakteriserer det lappeværk, der nu skal gennemføres, er, at det ikke løser byrdefordelingsproblemet. Vi ved jo udmærket godt, at den udligning i det kommunale skattetryk, der er behov for at få gennemført, den virkelige lettelse for de hårdest ramte kommuner, der er brug for at få gennemført, ikke bliver gennemført ved denne lovgivning, endda til trods for, at denne lovgivning fortsætter med nødhjælpstilskud til vanskeligt stillede kommuner, og halvdelen af dette lands kommuner vil, når dette lovforslag er gennemført, blive betragtet som vanskeligt stillede og få nødhjælpstilskud. Må jeg spørge: er det en løsning? Vi ved alle sammen, at det ikke er nogen løsning. Det var jo netop det, vi ville lave om.

Og udviklingskommunerne, hvad sker der med dem? Vi ved, at det er udviklingskommunerne, der bygger veje, der modner byggegrunde, der sørger for byggeri, der bærer de store byrder og de store investeringer, og jeg forstår ikke, hvordan udviklingskommunerne landet over på grundlag af den lovgivning, der nu jages igennem, skal klare sig i de kommende år. Jeg ved godt, hvem det er, der kommer til at give svaret kontant på dette spørgsmål. Det er nemlig skatteyderne i udviklingskommunerne, og jeg ved også godt, hvilken del af skatteyderne der kommer til at mærke denne belastning hårdest. Det gør det, vi plejer at kalde mellemindtægterne, de almindelige mellemindtægter; de kommer til at betale, og de kommer til at betale en gang ekstra, fordi denne regering samtidig har indført nogle skatteløfter — 3 skatteløfter, mindre kunne man ikke nøjes med — som vil betyde, at de største skatteydere skånes.

Der bliver jo også tale om sociale og uddannelsesmæssige forringelser. De refusioner, der har sikret gode sociale og uddan-

nelsermæssige foretagender rundt omkring i kommunerne, falder væk, og mange af kommunerne bliver samtidig så ringe stillet efter denne lovgivning, at de næppe kan magte at holde tingene i gang i den hidtidige udstrækning.

Så må vi stadig vende tilbage til spørgsmålet: hvorfor skal denne borgerlige lovgivning gennemføres? Hvorfor skal dette, som ikke er en løsning på byrdefordelingsproblemet, gennemføres nu? Hvorfor ikke som foreslået af mit parti gå i gang med en virkelig reform efter de retningslinjer, vi har angivet i vor skitse, og gennemføre midlertidige tilskud, indtil en virkelig reform foreligger? Det er i virkeligheden fuldstændig bagvendt, man bærer sig ad. Vi kender jo ikke opgavefordelingen. Det er næsten flovt at skulle sige det til regeringen: på et tidspunkt, hvor man ikke kender opgavefordelingen ude i kommunerne og ikke kender opgavefordelingen mellem stat og kommune, skal man bestemme byrdefordelingen. Ja men det er jo så omvendt, det er en så forkert fremgangsmåde, det er så ufornuftigt, det er så uforstandigt, at det er ubegribeligt. Og ikke alene gør man det forkerte, man jager det igennem, og nu vil altså et flertal, forstår jeg, som hr. Poul Schlüter antydede, med let sind — han kunne også have sagt letsindigt — gennemføre det.

Det, der er tale om her, er et kæmpe-mæssigt lappeværk; det vil rejse flere problemer, end det løser. Det er en lovgivning, der ikke vil holde ret længe.

Erhvervene har jo for længst fået at mærke — ganske særlig kraftigt i dette forår, det skal erkendes — hvad det vil sige at have fået en regering, der ikke kan føre en langsigtet økonomisk politik. Nu får kommunerne at mærke, hvad det vil sige at have en regering, der foretrækker kortsynede, dårligt gennemtænkte løsninger fremfor en reform. Vi har bedt om en saglig forhandling om en virkelig byrdefordelingsreform. Vi har peget på, efter hvilke retningslinjer vi vil foreslå en reform udarbejdet, men det har ikke interesseret flertallet. Til skade for kommunerne, til skade for folketingets omdømme foretrækker man uden virkelig grundig behandling at jage denne snes lovforslag igennem.

Socialdemokratiet må sige fra; vi vil intet